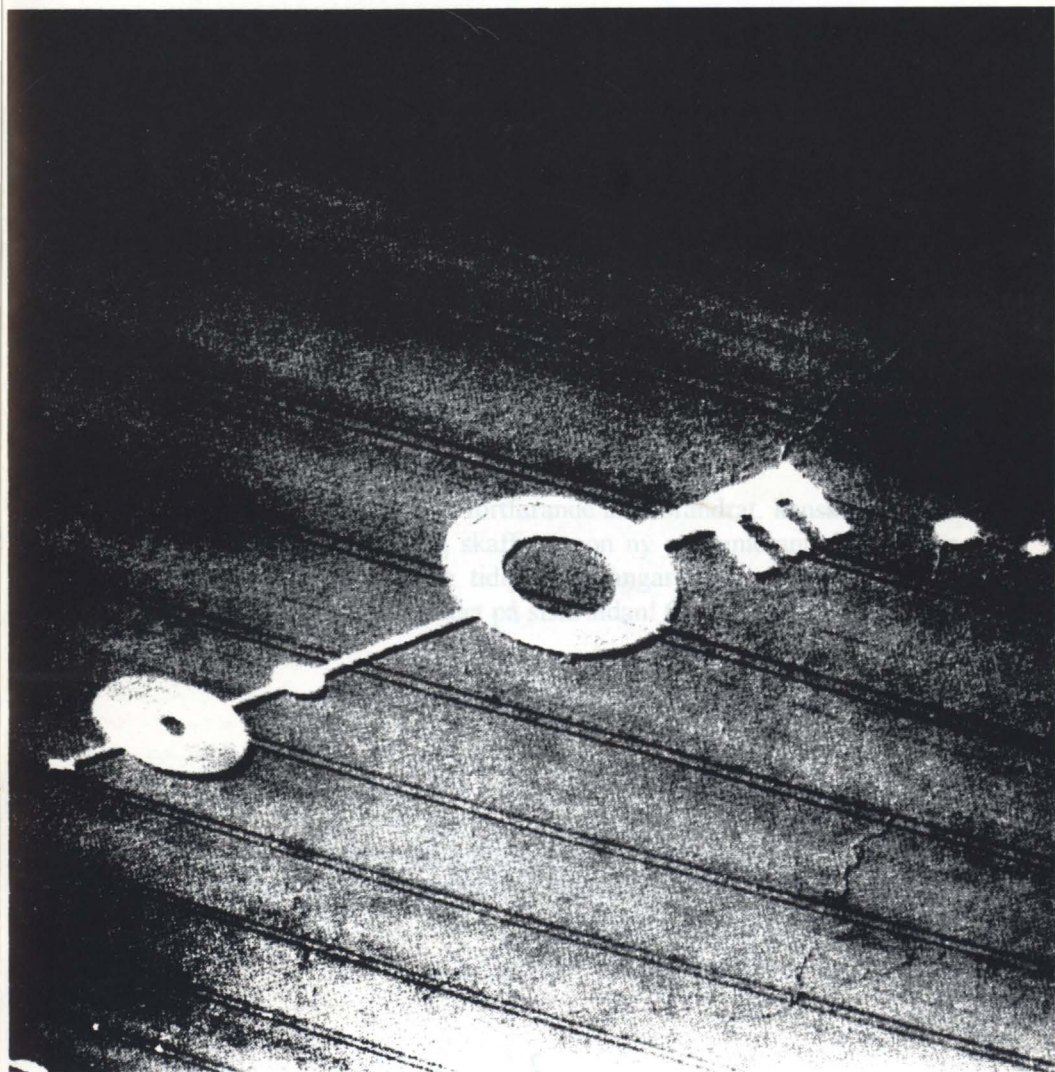

UFO-KONTAKT

Nr 1, 1999

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Till våra läsare!

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
USA och dess hemliga rundflyg	4 - 8
Rundflygets utveckling i USA efter krigsslutet	9 - 11
Montauk-projektet med resor i tiden!	12 - 18
Avslöjare av UFO-hemligheter i USA	19 - 21
Vårt program	22
Annons	23

Omslagsbild: Ett av många mönster i sädesfält

Till våra läsare !

Välkomna, alla sanningssökare till 8:e årgången av denna unika tidskrift, den sista före inträdet i det tredje årtusendet efter vår tideräknings början! Mätte vi inte bara hoppas på att de välsinnade utomjordingarna ska komma till vår hjälp utan efter måttet av vår förmåga ta ett eget ansvar för livet på Jorden, med nya idéer om hur samhället på en planet ska se ut!

Den här gången ska vi huvudsakligen syssla med USA, vars UFO-mörkläggande hemliga makthavare - mangmiljardärerna med deras enorma makt- och rikedomssprivilegier - bara vill föra de vanliga medborgarna bakom ljuset. Tänk om de senare fick klart för sig vilka fina samhällen som vara välsinnade släktingar från rymden har på sina hemplaneter och själva skulle vilja leva i ett samhälle byggt på frihet och rättvisa!

Eftersom prenumerationspriset fortfarande är oförändrat, kanske de flesta läsare kan hjälpa till med att skaffa någon ny prenumerant. De som är intresserade av att skaffa sig tidigare årgångar till lågt pris, ombedes vänligen att ta del av erbjudandet på sista sidan! Gott nytt år!

SUNE HJORTH

SUFO inbjuder till årsmöte måndagen den 1 februari kl. 19.00 i Sune Hjorths bostad, Rebetskygatan 2 C, Sundsvall. Anmälan i förväg!

USA och dess hemliga rundflyg

Som tidigare klarlagts i denna tidskrift, var Tyskland det första landet på jordytan, i vilket användbara flygande skivor kunde tillverkas. Ett visst bistånd med tekniska data skall man ha fått från välsinnade utomjordingar från Aldebaran, fast också en år 1938 i Schwarzwald störtad rymdfarkost skall ha varit tyskarna till stor hjälp vid deras eget utvecklingsarbete. Kanske var deras Haunebo II en avbildning av detta skepp.

Men även i USA arbetades det i hemlighet på att få fram så kallade rundflygplan, och pionjär på detta område var en flygutbildad person vid namn *Jonathan Caldwell* (född 1899 i St. Louis, Missouri). Sedan han år 1936 hade tagit patent på ett med bensin och rotorblad drivet rundflygplan, hade den amerikanska regeringen anställt honom för att i statens tjänst leda ett topphemligt projekt för utveckling av denna alternativa form av flygfarkost.

När finansmaffians agent, president *Franklin Roosevelt* (1882-1945), i november 1940 blivit återvald för andra gången efter ett högtidligt löfte till det amerikanska folkets fäder och mödrar, att deras söner inte skulle sändas ut i krig till främmande länder, hade han redan börjat intrigera för att genom provokationer mot Japan dra in USA på Sovjetunionens och det brittiska imperiets sida i kriget mot Tyskland och dess bundsförvanter. Som bekant skulle han ju också lyckas med detta drygt ett år senare, varefter massmördaren *Josef Stalin* (1879-1953) kunde förses med enorma mängder krigsmaterial, precis som den andra bundsförvanten, *Winston Churchill* (1874-1965).

Vid upprustningen koncentrerade man sig visserligen främst på den konventionella krigsapparaten, men amerikanska vetenskapsmän fortsatte med att söka efter nya möjligheter beträffande konstruktion och framdrivning av rundflyget. Utvecklingsarbetet i *Caldwells* grupp, som tidigare bedrivits i Los Alamos, New Mexico, flyttades den 30 januari 1942 till en avsides belägen dal utefter nordvästra kusten.

USA:s tekniska potential på rundflygets område ökade inte oväsentligt, när under den följande tiden tre tyska vetenskapsmän gick över till fienden och anlände till *Caldwells* grupp för att hjälpa till. Den ene förbättrade rundflygplanets elektroniska drivmekanism, den andre maskinens startegenskaper, och den tredje dess yttre ram.

Men ännu fördelaktigare skulle det bli, när gruppen fick direkt hjälp av utomjordingar, som påstod sig vara venusianer. Det började med ett tillskott av yrkeskunniga tekniker, som enligt sina ansökningshandlingar skulle ha värvats i olika amerikanska storstäder. De talade alla engelska, men med en speciell, icke igenkännlig accent. De påstods senare, att de hade tagit examen i en central, internationell språkskola på Venus.

På sensommaren 1943, när tyska armén ett halvår tidigare hade lidit det svåra nederlaget vid Stalingrad, visade sig ett sällsamt rymdskepp på himlen och landade i en glänta i närheten av *Caldwells* kontor. Ut ur farkosten steg en storväxt, mörkhårig främling, som sade att han skulle vilja tala med *Jonathan Caldwell*, och att han hade med sig något som behövdes för att förbättra deras nya rundflyg. När han visats in till *Caldwell*, presenterade han sig som kommen från Venus, där det skulle bo en ras, som var besläktad med jordmänniskorna.

Efter att ur sin portfölj ha tagit fram en rund apparat på mindre än två kilo, sade han till *Caldwell*: *"Vi håller ett öga på era framsteg sedan flera månader tillbaka. För någon tid sedan beslöt vi - det vill säga rådet i vårt solsystem - att skicka yrkeskunniga arbetare för att hjälpa er här med att påskynda era produktionsplaner. Vad beträffar er framställning av rundflygplan har vi inte blivit besvikna. Ni har byggt en flotta av flygplan, som bara behöver förbättras något för att sätta er i stånd att utforska världsrymden. Jag har skickats hit för att hjälpa er, men då måste jag få bli medlem av er ledningsgrupp, om ni inte har något emot det. För att visa er våra välvilliga avsikter har jag med mig en speciell present åt er från min hemplanet."*

Me de orden höll han upp apparaten. Han kallade den för en antigravitationsmotor, med vars hjälp den största av deras nya rundflygplan skulle kunna framdrivas. *"Den här kommer att ersätta er förträffliga jetmotor."* Några av de närvarande kunde inte låta bli att dra på mun. De visste ju alla, att deras jetmotor med tillbehör vägde allra minst 500 kilo.

"Nu tror ni givetvis, att jag skämtar, men för att bevisa min trovärdighet ska jag nu demonstrera den här motorn i en av era färdigställda maskiner. Vi kan göra det redan i dag, om ni inte har något emot det. Och när vi sedan blivit ense, ska jag stanna tillräckligt länge här för att kunna visa er, hur ni ska kunna bygga om era övriga rundflygplan och ändra på anordningarna för produktionen."

Nästa dag monterades den nya motorn provisoriskt i ett rundflygplan, och Caldwell steg själv ombord med piloten och andra tekniker, medan utomjordingen själv tog befälet. Motorn kopplades på, och farkosten höjde sig ljudlöst upp i luften. Efter några sekunder kunde gruppen skåda ner på dalen från åtskilliga hundra meters höjd, och Caldwell trodde knappt sina ögon.

Efter landningen utfördes ett annat experiment. Med en stålkabel hängde man fast en stor stridsvagn vid betydligt lättare farkosten, och när rundflygplanet med dess endast två kilo tunga motor höjde sig upp i luften, följde stridsvagnen med, lätt som en fjäder! Stridsvagnen hade faktiskt blivit fullkomligt tyngdlös, därför att kättingen förvandlats till en elektromagnet så snart den fästats vid föremålet som skulle lyftas. Både kättingen och stridsvagnen hade integrerats med rundflygplanet, så att de alla tillsammans kunde frigöra sig från tyngdkraften.

Senare framlade besökaren planer för framställning av en sådan antigravitationsmotor. Den skulle kunna möjliggöra en lodrätt start och landning såväl som horisontalflygning genom samverkan med exakta, magnetiska fluktuationpunkter vid farkostens yttre rand. Alla horisontella och vertikala flygmanövrer skulle styras av en dator. Från och med det ögonblicket skulle farkosten drivas av rymdens elektromagnetiska energi. När en tredjedel av rundflygplanets manöverrum befriats befriats från den tunga och skrymmande jetmotorn, skulle det vunna utrymmet dessutom kunna användas för bagage och annan last.

Ur sitt eget rymdskepp hämtade så den främmande besökaren en rulle med någon sorts mässingfärgad tapet, varmed man skulle kunna täcka ytorna på alla de framställda rundflygplanen. *"Om ni gör färdiga alla era sex rundflygplan till september 1944, så kommer ni att kunna fara jorden runt på en timme, och det täckande skyddet kommer att tåla den friktionella belastningen utan att bli överhettat."*

Vid slutet på 1944 stod minst 20 rundflygplan med nya antigravitationsmotorer färdiga. De främmande yrkeskunniga arbetarna hade då omärkligt försvunnit, sedan de utbildat de andra arbetarna till att bli lika kompetenta som de själva. Vid den här tidpunkten flög de förbättrade versionerna av Caldwell-planen dagligen på övningsflygningar i formation över nordvästra Stilla havet med en hastighet av 5000 kilometer i timmen. Flygplanet kunde nu blixtnsnabbt landa från hög höjd genom att motorn helt enkelt ställdes om från magnetisk repulsion till attraktion. Strax ovanför markytan ställde motorn automatiskt om sig till repulsion igen, och ett trefotat landningsställ sköts ut.

Vid en sådan landning utsätts inte den mänskliga kroppen för några som helst gravitationseffekter, eftersom den i praktiken blivit en del av rundflygplanet. Besättningen och deras farkost utnyttjar magnetismens attraktions- och repulsionseffekter och fungerar med denna kraft i stället för mot den. De flesta av de nya modellerna reducerades till en storlek av 20 meter.

En dag i september 1944 kallade utomjordingen samman Jonathan Caldwell och de andra ledande personerna till ett möte. *"Ni har kommit långt med utvecklingen av rundflygplanen"*, sade mannen från rymden, *"men jag måste enträget be er att inte missbruka det bistånd som vi har gett er. Vi har redan meddelat era ledare, att vi inte vill att dessa nya flygplan skall användas i krig. Ni bör snarast överge alla tankar på vedergällning. Jag litar på att era militära ledare följer mitt råd och inte använder det här planet som angreppsvapen utan endast till försvar. Hela solsystemet iakttar den här tragiska världskonflikten med bestörtning. Vi vill inte att ni utnyttjar den här nya uppfinningen till att förintä er tillfällige fiende med hjälp av er nyaste explosiva mekanism (han syftade givetvis på atombomben)."*

Vi har gett er nya motorer, men vi håller tills vidare inne med formeln för det yttre skyddstäcket, som skyddar farkosternas ytor från att överhettas. Utan detta måste hastigheten vid ut- och inträdet i jordatmosfären noga kontrolleras. Jag vill också påpeka, att tyskarna med sina flygskivor redan har kommit mycket längre än ni. De har flugit med antigravitationsdrift ända sedan 30-talet, tack vare hjälpen från oss och andra utomjordingar. Men jag kan lugna er med att tyskarna för den skull inte kommer att utnyttja sitt tekniska försprång mot ert land. De har också besökt andra planeter under sina rymdflygningar och alltid visat sig fredliga."

På vår planet och i hela vårt solsystem betraktas krig som något mycket förkastligt, och kriget på Jorden måste upphöra för alltid. När kriget på Jorden upphört, då ska vi visa människorna här, hur de kan utnyttja sina egna mänskliga och materiella resurser, för att ta sig ut i världsrymden.

Efter att under fyra månader ha bistått Caldwells grupp med råd och anvisningar, lämnade utomjordingen en dag oväntat basen. Medan han tog avsked av sina talrika vänner, dök ett rymdskepp upp på himlen och sänkte sig blixtnabbt ner till marken, varpå främlingen försvann.

Alldeles i slutet av 1944, när många av Tysklands städer redan hade lagts i ruiner genom Churchills bombräder ända sedan 1940, skickade den andre krigsförbrytaren, Roosevelt, en hel flottilj av rundflygplan österut för att helt förjunta Tyskland och dess befolkning av mänskliga varelser med hjälp av atombomber.

När rundflygplanen nått fram till tyskt luftrum, upptäckte några av deras piloter ett långsträckt flygande föremål. De första målen uppnåddes, och det gavs order till bombfällning. Men inget av flygplanen kunde fälla sin dödliga last. De elektriska strömkretsarna, som möjliggjorde fällningen hade kopplats ur, och inte heller radion fungerade. Slutligen gav flottiljen upp och följde efter ledarplanet tillbaka till USA. Vid landningen befanns strömsystemet åter fungera normalt, men högt där ovanför flög det väldiga långsträckta föremålet bort mot okänt mål!

President Roosevelt hade redan 1943 av en besökande utomjording varnats för att missbruka den nya tekniken för onda syften, och han mindes detta mycket väl, när han beordrade med atombomber lastade rundflygplan till anfall mot tyska städer. Men han slog bara de varnande orden ifrån sig: *"Vi struntar i utomjordingarna. När vi nu förfogar över rundflygplanen, så tänker vi också utnyttja dem!"*

Även Caldwell-gruppen hade än en gång varnats av sin besökande främling, när denne i slutet av 1943 återvände: *"Använd inte de här flygplanen till att förjunta er nuvarande fiende Tyskland! En dag kommer ni underfund med att ni ännu inte känner er verkliga fiende!"* Dem han syftade på var tydligen illuminaterna och finansmaffian, som är den verkliga makten bakom regeringarna och som i sin sjukliga maktlystnad endast har ett enda mål: att lägga hela mänskligheten under sin förslavande världsdiktatur!

Rundflygets utveckling i USA efter krigsslutet

Efter 2:a världskriget blev speciellt Los Alamos, New Mexico, ett centrum för forskningarna i samband med rundflyget. Det fanns ännu många problem att lösa, till exempel frågan om hastigheten. Hur mycket kunde den överskrida 9000 kilometer i timmen, utan att man riskerade att flyga ut över jordytans krökning och förlora orienteringen i rymden? För rundflygets utveckling utvaldes 1945 en grupp på fem vetenskapsmän under ledning av överste *Charles Wilkerson*, och det som vanligt hemliga projektet fick kodnamnet *"Milk Can"*.

Vid ett hastighetsprov hamnade Wilkerson och hans män en gång i oväntade svårigheter på grund av ett navigationsfel. Bestörta kunde de konstatera, att de förlorat kontakten med jordytans konvexa krökning och redan befann sig 10.000 km ute i rymden. Under påverkan av den större interplanetariska magnetkraften flög de nu med en oberäknelig hastighet.

Plötsligt visade sig ett ansikte på bildskärmen och en röst förkunnade: *"Mina herrar! Ni har kommit bort från Er planets närområde, utanför jordytans krökning. Era beräkningar var felaktiga, eftersom Ni beräknade den magnetiska navigationen, som om Ni befunde Er på en plan yta. Jag skall nu visa den korrekta formeln på Er bildskärm, så att Ni kan korrigera Er kurs och tryggt återvända till Er utgångspunkt. När Ni blivit vana vid resor i världsallett, kommer Ni att bli förtrogna med det här problemet. Stjärnornas positioner är ganska förvirrande för dem som bara är vana vid att resa på Jorden."* Sedan visade sig en tabell med den riktiga flygavvikelsen på skärmen.

Wilkerson visste, att man omedelbart måste göra en rad beräkningar för att rätta till navigationsfelet och undvika liknande fel i fortsättningen. Därvid måste man ta hänsyn till planets kurs och hastighet, Jordens rotation och hastighet på sin omloppsbana, den magnetiska dragningskraften från atmosfären och ut i rymden, de interplanetariska magnetiska störningarna med mera. Medan kursen korrigerades, såg man plötsligt ett mindre rymdskepp, som flög förbi dem. Strax därpå kunde det amerikanska rundflygplanet tryggt återvända till Los Alamos.

Med hjälp av de här erfarenheterna utvecklade överste Wilkerson och hans fysiker de navigationstabeller och det orienteringssystem, som än i dag används av rundflygets piloter. Dessutom fick man fram en ny sorts hastighetsmätare, som också mäter de hastighetsförändringar som uppstår på grund av jordmagnetismens fluktuationer vid bestämda punkter på omkretsen av det elektromagnetiska fält, som omger den centrala positiva magnetspolen. Information om dessa fluktuationer måste kunna lagras och omedelbart avläsas i manöverrummet.

Efter flera månaders experiment var överste Wilkerson övertygad om att Jorden inte är täckt av ett sammanhängande magnetfält, utan att magnetkraften är samlad i konstanta, parallella band från pol till pol av koncentrerad magnetenergi. Om så är fallet - och han kände till avståndet mellan dessa magnetiska kraftlinjer - då kunde man bygga in en mycket kraftigare magnetmotor i rundflygplanen, så att man i framtiden kunde färdas i alla riktningar utan någon teknisk förändring. Han hade insett, att Jorden själv fungerar som en väldig generator, som kan driva fram lämpligt konstruerade föremål - som rundflygplanen - med en väldig hastighet, kanske 40.000 kilometer i timmen. Men först måste flygplanets magnetiska variationer avstämmas med magnetlinjerna.

Vid Cornell-universitetet i New York fann Wilkerson en dag ett gammalt manuskript med avbildningar av teckningar på väggen i en hemlig kammare i Egyptens Stora pyramid, teckningar som syntes bekräfta hans teori om de jordmagnetiska kraftlinjerna. Han flög då till Egypten och fick vid universitetet i Kairo material som visade, att det faktiskt fanns en sådan kammare som den avbildade. En professor och en fotograf följde med Wilkerson till pyramiden, i vars övre del de gick genom en hemlig gång och kom fram till en dörr. Efter att ha gått igenom den befann de sig i ett alldeles runt rum, cirka 2½ meter högt. Det rörde sig om en fullkomlig reproduktion av Jorden, på vilken de tydligt kunde se de nord-sydliga linjerna med ett exakt avstånd från varandra!

Sedan Wilkerson fått väggarna runt om fotograferade i alla sina detaljer, återvände han hem med sina foton, vilka hjälpte honom att lösa mysteriet med magnetlinjerna. Han hade upptäckt ett helt nytt system av magnetiska längdgrader, som vid ekvatorn skiljer sig åt med exakt 50 kilometer och vid den 85:e breddgraden vinklar in sig i den polara jordöppningen. Varje par av magnetiska linjer på jordytan förenas i Jordens inre till en gemensam magnetlinje från norr till söder.

Wilkerson hade nu kunnat fastställa, var Jordens magnetlinjer var starkast, var de försvann och var de åter dök upp, vilket var av den största betydelse för det framtida rundflyget. När proven i Los Alamos var klara, beslöts att inmonteringen av antigravitationsmotorer i de amerikanska rundflygplanen var viktigare än allt annat. När den omställningen var klar, kunde rundflygplanet flyga i alla riktningar, därför att det var utrustat med ett självkorrigerande, automatiskt navigationssystem.

År 1978 fanns det tolv centra i Nordamerika, i vilka forskning bedrevs i samband med rundflyg. Men vetenskaparna visste, att deras farkoster ännu var långt ifrån så perfekta som utomjordingarnas. Ett viktigt problem gällde friktionen, som deras ytor av stål och aluminium inte tålde i jordatmosfären. Ute i världsrymden, där de färdades med en hastighet av 300.000 kilometer i timmen, skulle de stoftpartiklar och grusliknande små meteoriter, som de där stötte emot, innebära en katastrof för farkosterna.

På Jorden hade inte påträffats något material, som kunde stå emot dessa rymdpartiklar. Med en yta av rostfritt stål och aluminium skulle de kanske kunna ta sig till en annan planet, men under färden skulle rundflygplanet sannolikt ha blivit så perforerat, att de inte kunde återvända hem. År 1975 hade de här utomjordingarna synbarligen beslutat sig för att ge de amerikanska och brittiska bundsförvanterna formeln för de sista teknologiska förbättringarna.

Enligt uppgift dök en okänd utomjording på kvällen den 18 februari 1975 upp hos president *Gerald Ford* i Washington och sade sig vilja hjälpa USA med genomförandet av rymdprogrammet. När rymdvarelsen åter försvunnit, låg på presidentens skrivbord en diskett. Den innehöll just formeln för framställning av den sällsynta, lätta och motståndskraftiga metall, som var nödvändig för att skydda rundflygplanets yta. Inom en månad hade man framgångsrikt utfört den första produktionen av den nya metallen, och ett bolag i Connecticut fick i uppdrag att utveckla materialet i strukturella komponenter. Den nya metallen är inte ledande för blixrar och laserstralar, men den är motståndskraftig mot hetta och köld och kan ett år efter att ha formats inte längre filas eller borras.

Om de här hjälpsamma utomjordingarna hörde till den välsinnade sorten, bedömde de år 1975 kanske saken så, att det trots allt var bättre att stödja det till stor del illuminatstyrda USA än sovjetdiktaturen. Av två onda ting väljer man det minst onda!

SUNE HJORTH

Montauk - projektet med resor i tiden!

På mänsklighetens väg till slaveri under den internationella finansmaffians planerade totalitära Nya världsordning har bland annat genomförts några mycket avancerade, topphemliga vetenskapliga projekt. Det skedde tydligen med hjälp av de otrevliga utomjordingar från Orion, som USA:s makthavare bakom ryggen på allmänheten och kongressen 1954 slöt en pakt med för att få tillgång till tefatsteknologi.

Redan den 12 augusti 1943 hade man under ledning av matematikern och fysikern dr *John von Neumann* lyckats genomföra det så kallade *Philadelphia-experimentet*, som gick ut på att osynliggöra ett krigsfartyg - *USS Eldridge* - genom att omge det med ett elektromagnetiskt kraftfält. Det var bara det, att det inte bara blev osynligt i marinens hamn i Philadelphia, utan också försvann ur sitt rum-tidsliga sammanhang och för en stund kunde iakttas i hamnen i Norfolk, Virginia, 600 km därifrån!

När de båda halvbröderna *Edward* och *Duncan Cameron* nere under däck hade kopplat på elströmmen från de båda generatorerna till spolarna runt fartyget, så slog det en stund senare ut blåa blixtar från den högspända utrustningen, och det gick inte att bryta strömmen. Eftersom det uppe på däck rådde fullt kaos, fann halvbröderna det säkrast att hoppa överbord, men de hamnade inte i vattnet utan i en mystisk virvel. Det var en av människor konstruerad tidstunnel, genom vilken de drogs till den exakt 40 år senare fungerande hemliga anläggningen i *Montauk*, Long Island, New York! Och vem träffade de inte där? Jo, deras nu 40 år äldre projektledare *John von Neumann*, som sade sig ha väntat på dem!

Dr *Neumann* pastod, att fartyget hade rakat ut för en fastläsning i hyperrymden, och att de nu via en tidstunnel maste återvända till krigsskeppet och stänga av generatorerna eller förstöra utrustningen om så krävdes. De förflyttades så tillbaka till 1943, där de högg sönder de strömförande kablarna från generatorerna i fartyget, som då kunde återvända till sitt ursprungliga tids-rumsliga sammanhang och än en gång iakttas vid hamnen i Philadelphia!

Tyvärr gick det inte så bra för fartygets besättning, som utsatts för det här experimentet i syfte att stärka USA:s krigspotential. Den molekylära rum-tidsliga synkroniseringen ombord hade råkat i en sådan röra, att flera av besättningsmedlemmarna blivit inbakade i fartygets metalliska skiljeväggar. Andra hade gått upp i lågor eller helt enkelt försvunnit. Alla de ombordvarande visade symptom på fullständig själslig förvirring eller rent av sinnessjukdom.

Sedan dr *Neumann* från 1943 ägnat de närmaste åren åt att tillsammans med sina vetenskapliga kolleger lyckliggöra mänskligheten med atombomben, utnämndes han till ledare för projektet *Phoenix*, som bland annat sysslade med att utveckla elektroniska metoder för så kallad *mind control*, (=tankekontroll). Många människor har sedan dess i smyg bortförts av amerikansk militär eller deras utomjordiska bundsförvanter i helikoptrar och strålskepp samt försetts med implantat av mikrochips i skallen via nashålan eller förts ner i hemliga underjordiska anläggningar för att tjäna som objekt för andra "vetenskapliga" experiment.

I slutet på 60-talet kunde *Phoenix*-gruppen framlägga en slutrapport till kongressen, som dittills hade finansierat verksamheten. Den hade ju även gällt sådana saker som att med hjälp av dr *Neumanns* dator förse dem som i likhet med besättningen på *Eldridge* förflyttats ur sitt rum-tidsliga sammanhang med en sådan "alternativ verklighet", att de i sitt själsliga jag inte förlorade orienteringsförmågan.

Eftersom man visste, att en människas medvetande definitivt kunde påverkas elektromagnetiskt, ville man också fortsätta med att ta fram en utrustning, som bokstavligen kunde förändra människors sätt att tänka. Detta sade dock kongressen nej till. I orätta händer skulle ju den teknologin kunna leda till att även dess egna ledamöter utsattes för tankekontroll, och sådant ville man givetvis inte vara med om att bekosta. Följden blev att projektet *Phoenix* 1969 officiellt avlystes.

Men det kunde ändå i en annan form fortsätta i det fördolda, sedan man gått till militären och påpekat hur bra det skulle vara med en utrustning, som kunde få en fiende att kapitulera bara genom att man tryckte på en knapp. (Apparatur för sådan tankekontroll skall faktiskt med framgång ha använts i angreppskriget mot Irak 1992!) Militären blev förtjust och lovade att ställa en övergiven bas samt personal till förfogande. Detta speciellt som de inte skulle behöva bekymra sig för finansieringen.

Det lär nämligen ha funnits enorma hemliga fonder för svart finansiering av den topphemliga verksamhet, som av vissa författare brukar betecknas som *Montauk-projektet*. Vid slutet av 2:a världskriget hade nämligen den amerikanska militären lagt beslag på det tyska folkets guldreserv motsvarande cirka 200 miljarder dollar i dagens penningvärde, och denna skatt skall ha försvunnit, när okända män sprängde en fransk tunnel, som transporttåget måste passera genom!

I den övergivna flygvapenbasen Montauk i östra delen av Long Island, New York, kunde man i början på 70-talet påbörja ett fantastiskt projekt, där man med hjälp av alltmer sinnrika antensystem och den medialt begåvade fysikern *Duncan Camerons* aktiva medverkan kunde utveckla tekniker för både tankeavläsning och påverkan av människors tankeliv med instrumentella medel. Med Duncan i den efter utomjordingars anvisningar utformade så kallade *Montauk-stolen* kunde hans tankevägar uppfångas, avläsas och sändas vidare för registrering i en dator.

Det gick till slut så långt, att denne Duncan genom att i stolen intensivt koncentrera sig på ett tankeobjekt i form av ett solitt föremål eller levande väsen kunde få detsamma att materialisera sig ur eterns kosmiska energi och dyka upp någonstans i anläggningen! Han kunde också genom att koncentrera sig på en viss person på annat håll få vederbörande att tänka och handla som han själv, Duncan, önskade. Ingen vanlig hypnos, alltså!

Den allra mest fantastiska utvecklingen av Montauk-projektet var kanske ändå möjliggörandet av resor genom framskapade elektromagnetiska tunnlar till annan tid och plats, en fysisk motsvarighet till vissa människors förmåga att företa astralresor med sin andevarelse, skulle man kanske kunna säga.

Vid de fortsatta experimenten år 1979 hade man lagt märke till att Duncans tankar vid en viss tidpunkt inte längre samtidigt projicerades ut genom sändaren utan först flera timmar senare. Förklaringen måste då ha varit, att de tänkts utanför den normala tidsströmmen, och nu kom vetenskapsmännen i Montauk på idén, att de skulle kunna utnyttja Duncans psykiska förmåga till att manipulera med själva tiden. Vad som behövdes var bara en speciell antenn med en tidsförändrande funktion, och anvisningar till en sådan konstruktion fick man av utomjordingarna från *Orion*!

Antennen, som kallades *Orion Delta T*, var till formen en cirka 45 m hög oktaeder (åtta-siding), och man gjorde utgrävningar till cirka 90 m under jorden för att Montaukstolen skulle få plats ovanför den men under sändaren, så att stolen i en nollpunkt inte påverkades av någondera. Det behövdes också en generator med anknytning till *nolltiden*, som existerar utanför vårt senare skapade tredimensionella universum.

Det Montauk-projekt som nu påbörjades med delvis ny personal, varade från februari 1981 till den 12 augusti 1983. Målet var att skapa förutsättningar för tidsresor, genom vilka man kunde utforska både det förflutna och framtiden, här och i främmande världar. De tidstunnlar, som man med de elektromagnetiska hjälpmedlen kunde skapa, var spiralformade och upplysta hela vägen, från ingången ända till den bortre öppningen.

Den som började gå in i tunneln brukade plötsligt dras iväg till andra ändan, var denna än hade placerats. Där kunde den alagda uppgiften utföras, och personen i fråga var kanske försedd med radiosändare eller TV-kamera för att kunna rapportera direkt från platsen till utgångspunkten, där sändningarna skulle tas emot.

Att ge sig ut i en sådan här tidstunnel var självfallet inte något riskfritt företag. I början plockade man därför upp alkoholiserade och utslagna personer från gatorna i New York, förde dem till Montauk för några dagars rehabilitering och instruktion, för att slutligen skicka i ut dem i tunneln. Några återvände väl till utgångspunkten och kunde rapportera om vad det sett, men flera tusen försvann på den främmande platsen och kom aldrig tillbaka. Senare, när tekniken blivit säkrare, rekryterade man tonårspojkar som tidsresenärer, och till slut också specialutbildade deltagare i projektet.

Enligt uppgift företogs tidsresor till alla möjliga intressanta platser i det förflutna. Det gjordes filmupptagningar och man kunde jämföra med det som skrivits i historieböckerna. Bland annat tog man bilder från de bada världskrigen, och för att komma till de önskade platserna vid dessa tidpunkter användes en tidstunnel med sådan fysisk soliditet, att det gick att köra en lastbil genom den. Ibland kunde man vid en resa till det förflutna till och med föra bort eller döda någon viss person på platsen, för att se om detta skulle påverka nutiden på något sätt.

I slutet av 1981 var det dags att göra tidsresor till Mars, till vilken planet man redan den 22 maj 1962 hade skickat ett "flygande tefat" med rysk-amerikansk besättning. Det kan låta fantastiskt men är väl inte märkligare än att man under 2:a världskriget försåg diktatorn och massmördaren *Josef Stalin* med enorma mängder av krigsmaterial, plus ritningar och material för framställning av atombomber! Det "kalla kriget" kunde sedan utnyttjas av den segrande internationella finansmaffian till att genom sin kontroll över media pracka på USA:s skattebetalare en massa militärutgifter, pengar som sedan i hemlighet överfördes till diverse skumma projekt.

Ett sådant projekt var det så kallade *Alternativ 3*, vilket gick ut på att under 60-talet anlägga baser på Månen och Mars, dit man skulle tvångsdeportera ett stort antal slavarbetare, som genom kirurgiska ingrepp i hjärnan förvandlats till levande robotar. Sedan detta projekt pågått ett antal år under ledning av en internationell kommitté med kontor i Washington, Genève och Moskva, och dess barbariska karaktär så småningom blivit uppenbar för en av kommitténs medlemmar i Genève, beslöt sig denne 1976 för att avslöja det hela.

Till den ansvarige producenten av dokumentärprogrammet *Science Report* vid ett brittiskt TV-bolag överlämnade han både ett par avslöjande interna dokument och en videofilm, som upptagits ombord på tefatet vid landningen på Mars den 22 maj 1962. Eftersom det i den hemligstämplade filmen upptagna samtalet ombord på tefatet var ljudförvänt och inte kunde uppfattas, överlämnades filmen till den brittiske radioastronomen *Sir William Ballantine* vid Jodrell Bank. Denne tog den med sig till sin amerikanske kollega *Harry Carmell* vid NASA:s högkvarter i Houston, Texas, som hade tillgång till en apparat, med vilken ljudet kunde vändas rätt igen och besättningens samtal avlyssnas.

Den 26 januari 1977 fick Ballantine ett telefonsamtal från Carmell, som nu hade fått klart för sig, vilka skumma saker som var i görningen. Han sade sig vara beredd att snarast komma över till England med en apparat som han lånat, så att filmen skulle kunna visas i det brittiska dokumentärprogrammet. Innan Carmell hunnit fram, hade Ballantine dödats i en påstådd "bilolycka", men videofilmen hade ändå tillställts *Science Report* via hans hustru. Även Carmell försvann strax ankomsten för att aldrig mer åter ses i livet, men genom hans flickväns försorg kom den medhavda apparaten ändå TV-producenterna tillhanda, så att filmen om landningen på Mars 1962 kunde visas.

Hur det gick med slavkolonierna på Mars efter den första tefatslandningen vet vi tyvärr inte så mycket om, men försöken till odlingar på planeten tycks inte ha slagit så väl ut. Detta beroende på att den anlagda växtligheten angreps av bakterier, som 1976 blivit till ett mycket stort problem. Samma år skickades från Jorden rymdsonden *Viking*, som i en omloppsbanan runt Mars kunde fotografera det jättestora, sfinxliknande stenansiktet i Cydonia-området samt pyramiderna däromkring.

Från slavkolonierna på Mars hade företagits en expedition för att utforska pyramidområdet närmare, men den hade inte lyckats hitta någon öppning i byggnaderna. År 1981 beslöts därför, att det för närmare utforskning skulle användas en tidstunnel, framskapad av *Duncan Cameron* med hjälp av sändarapparaturen i *Montauk*. Den riktades mot centret under huvudpyramiden, som kunde avsökas för upptäckt av eventuella hålrum och därefter närmare utforskas av ett genom tunneln utsänt forskarlag.

Apparaturens tidsfunktion användes först för att eventuellt upptäcka de levande varelser som en gång hade skapat dessa monument, och för att hitta några marsinvånare måste man gå ungefär 125.000 år tillbaka i tiden. Men det hade också blivit känt, att det under pyramiden fanns ett fungerande "*försvarssystem för solsystemet*", och detta måste man på en mystisk order av *Montauks* direktörer stänga av retroaktivt till 1943!

Åtskilliga andra resor i tiden företogs fram till augusti 1983, då order gavs att låta tidssändaren gå oavbrutet. Den 12 augusti 1983 hände så det otroliga: sändarutrustningen tycktes bli synkroniserad med något annat, och plötsligt dök *USS Eldridge* från den 12 augusti 1943 upp i borte ändan av tidstunneln! En stund därefter kunde man också se de båda medlemmarna av besättningen på *Eldridge*, *Duncan Cameron* hans bror *Edward* komma fram ur tidstunneln i sin yngre gestalt!

För att undvika en besvärlig tidsparadox såg man till att den i *Montauk* arbetande *Duncan Cameron* inte fick tillfälle att se sig själv som tillfällig besökare i hans eget rum-tidsliga sammanhang. Men de båda uppdykande bröderna *Cameron* skickades tillbaka till fartyget i 1943, där de genom att slå eller skära sönder generatorer, sändare och kablar fick *Eldridge* att komma loss ur hyperrymden och åter dyka upp i *Philadelphia* samma dag som krigsskeppet hade försvunnit därifrån!

I Montauk hade emellertid både Duncan Cameron och en del andra nyckelpersoner sedan några månader börjat få nog av hela projektet med dess riskabla och ibland inhumana experiment. Man hade redan bestämt sig för att sabotera det hela, och just denna händelserika dag var det dags att slå till. Medan Duncan halvlåg i sin stol, smög sig en av de samman-
svurna fram till honom och viskade att tiden var inne.

Efter stunds koncentration skapade Duncan ett väldigt monster ur sin tankevärld, varpå sändaren någonstans i anläggningen ur etern materialiserade fram en cirka 7 meter lång och hemsk varelse, som gick löst på allt och alla. Den aktuella projektledaren gav order om att strömmen till generatorerna skulle slås av, för att det framskapade odjuret skulle försvinna. Man försökte men lyckades inte, och det hjälpte inte ens att svetsa av kablarna från elektricitetsverket, sändarsystemet tycktes hämta fri energi från rymden. Först när man huggit sönder själva sändaren stannade besten och började försvinna i etern igen.

Efter händelserna den 12 augusti 1983 avslutades projektet i tysthet, följande år avlägsnades all som alltför känslig betraktad utrustning från den övergivna basen. Flera underjordiska utrymmen fylldes dessutom med cement. Men på senare tid verkar det som om basen aktiverats på nytt, nya kablar har lagts ner i jorden och även ny personal har observerats på platsen. Hur det blir i fortsättningen återstår att se.

Att detta projekt med både tankekontroll och resor i tiden genomfördes bakom ryggen på det amerikanska folket och kostade tusentals människors livet, kommer nog en dag att kunna bevisas av framtidens historiker. Men det kan vara allvarligare än så, om det var de negativa utomjordingarna från ett annat rum-tidsligt sammanhang än vårt som låg bakom det hela. Vad hände till exempel, när man 1983 retroaktivt från och med 1943 stängde av "försvarssystemet för solsystemet" på Mars, och när det rum-tidsliga sammanhanget den 12 augusti 1983 på något sätt kopplades ihop med det från den 12 augusti 1943, då Eldridge försvann i hyperrymden?

Enligt en sakkunnig uppgift skapades då ett hål i rum-tiden, som möjliggjorde en massiv invasion av illasinnade utomjordingar i den fjärde dimensionen, vilka på det viset kunde utnyttja vissa jordiska makthavares maktbegär och vinningslystnad för sina egna skumma syften. Det hotet mot vår framtid torde framgångsrikt kunna avvärras endast genom att vi höjer oss till en högre medvetenhetsnivå!

SUNE HJORTH

Avslöjare av UFO-hemligheter i USA

Hemlighållandet för de egna medborgarna av viktiga uppgifter - till exempel om närvaron av utomjordiska besökare och deras (eller andras) elektromagnetiska strålskepp och flygskivor - är en viktig beståndsdel av den penningmaktens diktatur, som utövas i det skendemokratiska USA. Toppskikten i de hemliga sällskapen och underrättelsetjänsterna (CIA, NSC, NSA etc.) är de enda som överblickar det aktuella skeendet och drar i trådarna. Andra, vilkas begåvning de kan ha nytta av, får tillgång till hemligheterna i olika grad och förses med motsvarande intyg.

Inte ens presidenten själv - vald av det mediastyrda folket - får veta om allt som pagar, men *Bill Clinton* lär i varje fall ha rätt till information "above top secret" ("ovanför topphemligt"). Det är ända inte den högsta informationsgraden, vilken heter "umbra ultra top secret" och ger tillgång till de hemligheter, som MJ-12-gruppens högsta medlemmar sitter inne med. Clinton vet säkert inte mycket beträffande *område 51* i Nevada och ingenting alls om den topphemliga underjordiska anläggningen *S-4*, belägen ett par mil söder därom.

Den som står för de här uppgifterna är en "insider", dr *Michael Wolf*, enligt uppgift medlem av både NSC och gruppen MJ-12. Han har visat sig vara en begåvad forskare, som engagerats i diverse av regeringen finansierade projekt, men vilka han i efterhand ångrar att han varit med om. Så har exempelvis hans upptäckter kunnat utnyttjas i det hemliga projektet *MK-Ultra* för tankekontroll av människor. Förutom att han gjort undersökningar angående elektromagnetiska inverkningar på organismer har han också forskat på både genetikens och den teoretiska fysikens område.

Redan i sin ungdom hade dr *Wolf* haft kontakt med rymdintelligenser, och sedan en representant för CIA haft ögonen på honom några år, engagerades han 1972 i den hemliga forskningen i utomjordisk teknologi, som bedrevs i de underjordiska anläggningarna i Nevada och New Mexico tillsammans med de småväxta rymdbesökarna från *Zeta Reticuli*.

Sedan 1979 har dr Wolf tjänstgjort som vetenskaplig konsult i frågor om utomjordingarna at både presidenter och underrättelsetjänsten NSC. Av bossarna i den senare fick han bland annat uppdraget att till allmänheten "läcka" viss UFO-information, samtidigt som andra delar av den skulle hemlighållas. Han agerade då utifrån den uppfattningen, att han borde informera om så mycket som möjligt, eftersom "*allmänheten hade rätt att få veta*".

Tydligt gick han enligt somligas mening lite väl långt med avslöjandena, eftersom både hans hustru och son 1984 omkom i en "olyckshändelse" med bilen, medan han själv hade turen att klara sig. Det lär inom underrättelsetjänsten och det militära finnas en grupp, som vill driva hemlighetsmakeriet ännu längre än de andra och till varje pris komma åt dem som inte rättar sig därefter.

Eftersom den 56-åriga dr Wolf nu drabbats av en livsfarlig sjukdom, tycker han sig kanske inte ha mycket att förlora, och fortsätter därför med sina avslöjanden. Så får vi till exempel veta, att den första störningen av ett UFO ägde rum redan 1941 utanför stillahavskusten, varvid det omhändertogs av marinen. Vid den i flera pressorgan omtalade händelsen vid Roswell, New Mexico, 1947, rörde det sig om en kollision av två strålskepp, vilka båda omhändertogs av militären, medan allmänheten matades med en lögnaktig kommuniké om en störtad väderleksballong.

Hemlighetsmakeriet igångsattes nu på allvar, och det stiftades en lag till skydd för "den nationella säkerheten", enligt vilken man kunde straffas för avslöjanden om UFO. Nya underrättelsetjänster bildades, och för att speciellt ansvara för hanteringen och mörkläggningen av den utomjordiska närvaron inrättades MJ-12-gruppen, bland vars medlemmar nämns *Henry Kissinger* och *Edward Teller*, vätebombens fader. Det var Teller, som ville att fysikern *Robert Lazar* skulle anställas i den underjordiska anläggningen S-4 i Nevada för att hjälpa till med att reproducera framdrivningssystemet i utomjordiska rymdfarkoster.

Dr. Wolf bekräftar, att det i hemliga underjordiska laboratorier bedrivits genetiska experiment samarbete med utomjordingar, och att det numera finns varelser, som är en mellanform mellan människor och "de småväxta grå". Det är också sant, att dessa utomjordingar dödat och stympat kreatur, vars vävnader de behövt för sina experiment.

Bland de utomjordiska raser som man haft att göra med beskriver dr Wolf en med orangefärgad hud, stort huvud och stora mörka ögon utan regnbågshinnor och ögonvitor, samt händer med sex fingrar. Han nämner också en ras av mera mänskligt utseende, fast med en stor krokig näsa, och vidare en blond ras av rent nordisk typ.

Att *John Kennedy* mördades 1963 berodde enligt dr Wolf bland annat på presidentens avsikt att frisläppa information om UFO och dra USA ut ur kriget i Vietnam. Därför hatades han av den hårdföra gruppen inom ledningen för CIA, liksom av maffian, som han med hjälp av sin sedermera mördade bror *Robert Kennedy* tänkte bekämpa på allvar.

Enligt en annan uppgift kan det också ha spelat en roll, att presidenten motsatte sig att Israel med amerikanskt bistånd skulle förses med kärnvapen. Han skall också ha planerat att angripa problemet med den ofantliga statsskulden och ränteutsugningen av skattebetalarna genom att avskaffa det privatägda *Federal Reserves* ensamrätt att trycka upp sedlar.

Dr Wolf avslöjar, att Förenta Staternas regering för närvarande arbetar med prototyper av utomjordiska flygskivor med antigravitationsdrift. Utomjordingarna kan färdas genom galaxen och snabbt nå fram till bestämmelseorten genom att manipulera med rum-tiden. "*Tiden reduceras till noll, och accelerationen ökas till oändligheten.*"

Utomjordiska intelligenser har enligt dr Wolf talat om för honom, att rymden är fylld med energi, som kan utnyttjas för framdrivning av UFO. Den så kallade fria energin skulle också kunna utvinna för billig och miljövänlig energiförsörjning på vår planet i stället för olja och bensin. Men se det passar inte oljemagnaterna och deras multinationella aktiebolag, för da skulle de riskera att förlora bade sin makt och sina miljardprofiter. Därför läggs locket på, och USA-regeringen kommer enligt planerna inte att avslöja sanningen om UFO förrän tidigast någon gång efter år 2001!

Dr Wolf bor nu ensam och sjuk i en stadslägenhet. Han har ännu inte hämtat sig från sorgen efter sin hustrus och sons tragiska död, men försöker hjälpa till med att skapa en bättre värld än den nuvarande. Han ser fram emot en tid, då hemlighetsmakeriet om UFO skall upphöra, så att våra barn och barnbarn får uppleva en ny fas i vår kosmiska utveckling.

Vårt program

Sveriges UFO-förbund är en riksorganisation för lokala grupper och enskilda, som vill informera sig själva och andra om bevisen för att vida högre utvecklade civilisationer från andra världar besöker vår planet i sina elektromagnetiska rymdskepp, och för att våra jordiska makthavare sedan länge har hemlighållit detta för de egna medborgarna!

Informationen bygger dels på uppgifter från hemliga källor i USA, dels på vissa ufologers forskningsresultat och dels på det oerhört intressanta men för de flesta obekanta informationsmaterial, som utomjordingarna själva förmedlat till några utvalda kontaktpersoner.

Våra vänner och släktingar från rymden vill uppenbarligen varna oss jordmänniskor för riskerna med vår oerhörda andliga och sociala underutveckling i kärnvapenåldern och har en del värdefulla synpunkter på hur vi borde leva vårt liv på Jorden.

För att undgå den katastrof, som våra makthavares själviskhet, vinningslystnad och maktbegär driver oss hän emot, måste vi lära oss att hysa välvilja, förståelse och respekt för våra medmänniskor och deras demokratiska och mänskliga rättigheter och se upp med det hat och den fanatism och intolerans, som blivit följden av diverse falska kultreligiösa trosläror.

Om vi bara kunde utvecklas i sanning, vetande, visdom och kärlek och vore inställda på att skapa ett fint och bra samhälle för alla medborgare, skulle vi så sanningen kunna göra Jorden till vårt gemensamma paradiset!

Min senaste bok **Rymdmänniskor på Jorden** handlar om den av makthavarna mörklagda utomjordiska närvaron på vår planet, sedd ur ett historiskt perspektiv. De plejadiska rymdvännernas beskrivning av sina nuvarande fina samhällen återges mot bakgrunden av missförhållandena i våra egna på grund maktbegär och vinningslystnad. Att Gamla testamentets "gud" var en härsklysten potentat från en plejadisk utbrytargrupp påpekas också, liksom att den korsfäste profeten från Nasaret var son till en plejadier i huvudgruppen!

Den i Nya testamentet nedsvärtade men faktiskt trofaste lärjungen Judas Iskariots berättelse om **Mästarens lära och liv**, en skrift som upptäckts i vår tid och av mig i andra hand översatts till svenska, utgjorde enligt professor James Deardorff förlagan till Bibelns förfälskade "Evangelium enligt Matteus". Den sensationella skriften finns fortfarande tillgänglig i ett antal exemplar.

Vardera boken kan beställas genom insättning av respektive 160 kr. och 120 kr. på mitt postgirokonto **10 07 85 - 5**.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO- FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerationsavgift: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Tidigare årgångar kan rekvireras till följande priser per årgång:
-92 /-93: 40 kr, -94 /-95: 60 kr, -96/-97: 80 kr : och -98: 100 kr.

Andreas Ohlsson
Kastrupgatan 6, 4 tr.
16441 KISTA

